

nalisering som afgjort endnu, og at han altsaa haaber paa en Succes for sin Politik i saa Henseende. Dette støtter jeg paa den Udtalelse, som den højtærede Statsminister anvendte, at han personlig mente, at Internationalisering laa indenfor Fredstraktatens Ramme, og at det var de ledende Magters Sag at afgøre dette Spørgsmaal. Da nu, som bekendt, den Henvendelse, som Hr. Harboe var saa stolt af, og som han har gjort efter Samraad ogsaa med den højtærede Statsminister, har ført til det Resultat, at Afgørelsen først finder Sted, efter at den nuværende Regering er kommet til Magten, efter at et Folketingsvalg har fundet Sted her i Landet, er der dog al mulig Grund til at antage, at naar det efter Statsministerens Opfattelse er saaledes, at Internationalisering ligger indenfor Fredstraktatens Rammer, saa vil de ledende Magter, som nu kender den danske Stats og dens Regerings Ønsker, ogsaa vise sig villige til at opfylde disse Ønsker; de har jo ventet paa den nuværende Regerings Program, før de traf Afgørelsen. De Formodninger, som er fremsatte i en Række Venstreblade om, at de allierede Magter skulde udelukkende tage Hensyn til den Instruks, som Hr. Erik Scavenius den 20. Marts udsendte, og hvori han udtrykte den daværende Regerings Opfattelse af Internationaliseringen, forekommer mig dog at tillægge den daværende Regerings Indfyldelse udover sin Død paa de allierede Magters Opfattelse af Stillingen for megen Betydning. Det kan efter min Opfattelse kun være saaledes, at hvis den Opfattelse, som den afgaaede Minister, Hr. Erik Scavenius, udtrykte den 20. Marts, formentlig altsaa imod den nuværende Statsministers Forventning, skulde blive sejrrig, saa kan det kun være, fordi den daværende Udenrigsminister forstaaer Fredstraktaten bedre end Statsministeren, og den nuværende Udenrigsminister, at han forstaaer den bedre og i Overensstemmelse med den Forstaaelse, som de allierede Magter har af den. Det kan dog neppe være den nuværende Statsministers Opfattelse, og jeg maa da — skønt jeg synes at høre en Benægtelse fra Statsministerens Side — gaa ud fra, at han forventer, at hans Politik med Hensyn til Internationalisering

vil have Held med sig. Alt, hvad han har udtalt, tyder derpaa.

Den højtærede Statsminister udtalte sig endvidere — efter min Opfattelse i Overensstemmelse med sin tidligere Stilling — om Vanskelighederne ved de gensidige Garantier. Men idet han paa ny gjorde nogle Bemærkninger om Internationaliseringsplanerne, som han betragtede som en Realitet i Modsætning til den afgaaede Minister, Hr. Erik Scavenius, som betragtede dem som Fantasteri, udtalte den ærede Statsminister i et Dementi af det Interview, der var lagt ham i Munden af det svenske Blad „Dagens Nyheter“, at vel havde han ikke udtalt sig om Afstemningen, som dette Blad havde nævnt, men han hævdede dog, at der havde fundet en saadan Krænkelse af Afstemningen Sted gennem Mangelen paa Hemmelighed, gennem Valgtryk og gennem Fejl ved Udarbejdelsen af Valg-listerne, at han mente at kunne tage Afstand fra denne Afstemnings Resultat. Jeg vil gerne spørge den højtærede Statsminister, om det er ham bekendt, hvorvidt den internationale Kommission i Bedømmelsen af Afstemningen har den samme Opfattelse som han, at der er foregaaet en saadan Krænkelse af dens Hemmelighed og Fejl ved Udarbejdelsen af Listerne og gennem Valgtryk, at Afstemningens Resultat derigennem fortjener at betegnes som mangelfuldt. Jeg skal anmode den højtærede Statsminister, om han i den Samling af Aktstykker, som skal skildre den slesvigske Sags Historie, vil foranledige optaget den internationale Kommissions Indstilling, saafremt han kan opnaa Tilladelse dertil. Jeg skal anmode ham om at lægge hele sin Indflydelse i Vægtskaalen for, at denne samlede Indstilling maa blive offentliggjort her, hvis ikke Kommissionen selv tager Initiativ til dens Offentliggørelse.

Den højtærede Statsminister gav yderligere Oplysninger om, idet han her udtrykte sig med en vis Tilbageholdenhed — en naturlig Tilbageholdenhed, som skyldes Hensynet til, at Kommissionens Indstilling ikke foreligger officielt for ham —, at Regeringen vil bestræbe sig for, at den Grænselinie maatte blive gældende, som